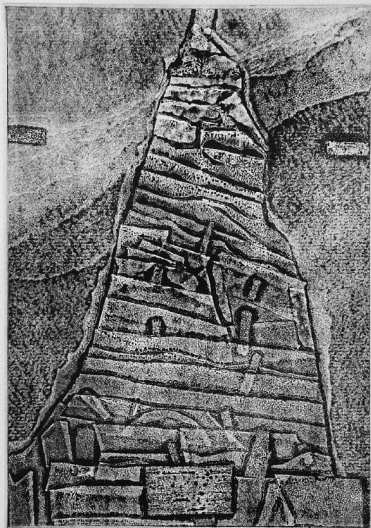

TÍZTŐL FÉL HÁROMIG

Hét évvel volt idősebb nálam.
Unokatestvéreknek tűntünk,
valójában azonban a nagynéném volt.
Amikor elkezdett középiskolába járni,
eltávolodtunk egymástól.
Másokkal barátkozott,
már én is iskolába jártam
és nem voltam érdekes a számára.
A középiskola befejezése után rögtön férjhez ment.
Három év alatt két gyereket szült.
Egy fiút és egy lányt.
Huszonkét éves korában elvált.
A gyerekek nála maradtak.
Ezután ismét találkoztunk egy családi összejövetelen.
Sokat beszélgettünk,
és meghívott magához.
Tizenhét éves voltam.
Tíz órákor értem oda.
A gyerekei már aludtak.
Hajnalig beszélgettünk,
közben megittunk egy üveg vörösborot.
Egy hét múlva ismét meglátogattam.
A gyerekek aludtak,
én hajnalban hazamentem.
Ezután rendszeresen eljártam hozzá.
Nyíltan beszélgettünk mindenféléről,
én a szüleimmel való kapcsolatomról,
a lányokról, akik állandóan körülöttem legyeskedtek,
ő a férjéről,
az együtt töltött éjszakáikról,
arról, hogy mikor, miért romlott meg köztük a viszony.
Mindig megittunk egy üveg vörösborot.

Az ágyban feküdtünk.
A hajamat cirógatta,
miközben a volt férjéről beszélt.
Pokróc volt ránk terítve.
70 Néha megsimogatta a kezemet.
Már majdnem két éve így megy.
Hetente legalább egyszer elmegyek hozzá.
Tíz után érkezem, háromkor már otthon is vagyok.
A szüleimnek azt mondom,
hogy a barátaimhoz megyek.
Egyre többet beszél arról,
hogy találnom kellene egy hozzám illő lányt.
Ilyenkor mintha remegne a hangja.
Közelebb húzódom hozzá.
Az orrából kiáramló levegő a fületem csiklandozza.
Így fejezzük be a beszélgetést.
Ezután már csak hallgatunk,
és erősen szorítjuk egymást.
Fél háromkor elindulok haza.
Szerdán tízkor újból jövök.

M. K. 1911.

U. 1911. 1911. 1911.